

ловѣкъ, но много е подобро да не отмъщава, но да опрости увреждението на ближныятъ си; защо прощаваніето е основано на Божіятъ правдѣ, на собственото наше добро, и на душевното ни спокойствіе, и избавлява ны отъ много бѣды. Памятозлюбіето ражда междуособни враждѣ, която е и Богу противна и на обществото вредителна, па и на самыте онія, които ъж държатъ въ сърдцата си. Тоя е порокъ толкова гнусянь предъ Бога, щото не прійма нито молитвѣтъ ни, нито жертвѣтъ ни. догде са не примиримъ съ ближныятъ си: „Шедъ примири се съ брагомъ твоимъ, говори Христось, и тог-да пришедъ, прinesi даръ твой.“ Тая добродѣтель уподоблява челоувѣка Богу, на Когото сѣлицето грѣе, на добрыте и на злыте, и джждѣть му вѣли, и на праведныте и на грѣшныте, и побѣждава нашатъ злобѣ съ благостьтъ и долготерпѣніето си. Да се прощава овредата, и да се обычатъ непріятелите то е и висока и превосхода добродѣтель, и който ъж слѣдува, побѣждава самъ-себе-си, уничтожава гордостьтъ и злобѣтъ, и възвышава смиреніето, благостьтъ и кротостьтъ си. Мой любезный сыне, тебе може да се види тежко нѣщо да обычашъ непріятельтъ си, който ти е сторилъ нѣкоя обидѣ, и ти мысли зло? О-